

תת"ע 6027/02/16 - מדינת ישראל נגד יאיר בן עמי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6027-02-16 מדינת ישראל נ' יאיר בן עמי
תיק חיצוני: 90504507345

בפני	כבוד השופט אריה זרזבסקי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יאיר בן עמי ע"י ב"כ עו"ד א. אורון

החלטה

בפני בקשה לביטול כתב אישום בטענה מקדמית של הגנה מן הצדק וזאת לפי ס' 149 (10) לחסד"פ.

הרקע הוא כי ביום 18.4.15 צולם רכב המבקש כשהוא נוסע במהירות של 72 קמ"ש בדרך עירונית בה מותרת נסיעה במהירות של 50 קמ"ש.

לטענת המבקש:

מצלמות רבות אוכפות מהירות ברף אכיפה גבוה ביותר וזאת על מנת להגיש פחות כתבי אישום כדי "להקל" על מערכת המשפט. מנגד מוגש כתב אישום בעבירת מהירות מינורית כשמדובר בכביש בו

כ- 4 נתיבים בכל מסלול עם שטח הפרדה, בנסיבות אלה המדובר בפעולת אכיפה סלקטיבית פסולה.

טענת המשיבה:

טענות המבקש אינן מקיימות טענה של הגנה מן הצדק או של אכיפה בררנית, דוחות דומים נשלחו לאלפי נהגים. כמו כן, לא הוצגו כל נתונים עובדתיים המעידים כי המדובר בטעמים פסולים או שרירותיים.

דין והכרעה

בעניין אכיפה בררנית נפסק בבג"ץ 6396/96 בעניין זקין לאמור:

"אכיפה בררנית אינה היפוך של אכיפה מלאה לעיתים קרובות אין אכיפה מלאה, ומבחינה מעשית אף לא יכולה להיות אכיפה מלאה, של חוק או תקנות, אכיפה חלקית אינה בהכרח אכיפה פסולה. כך גם אכיפה מדגמית, שהרי המדינה אינה יכולה להקצות אלא משאבים מוגבלים לאכיפת חוק, כך גם רשויות מנהליות שונות, כמו רשויות מקומיות, לכן רק טבעי וראוי הדבר שהמדינה ורשויות אחרות יקבעו לעצמן מדיניות ובמידת הצורך האפשר גם הנחיות כתובות, שיקבעו סדר עדיפות לאכיפת החוק. אכן, מדיניות או הנחיות כאלה צריכות לעמוד במבחנים המקובלים לגבי כל החלטה מנהלית, כגון מבחנים של מטרה כשרה, שיקולים עניינים, סבירות ועוד. אולם אם הן עומדות במבחנים אלה, אכיפת החוק על פי מדיניות או הנחיות כאלה אינן אכיפה פסולה, אכיפה כזאת אף שהיא אכיפה חלקית אינה אכיפה בררנית". (שם פסקה 16 עמ' 305,306).

ובהמשך:

"אכן, רשות מנהלית המבקשת לאכוף את החוק נהנית כמו כל רשות מנהלית, מחזקת החוקיות. מי שמעלה נגד החלטת הרשות טענה של אכיפה בררנית, ולכן הוא מבקש לפסול את ההחלטה עליו הנטל להפריך חזקה זאת. הדעה נותנת כי רק במקרים נדירים ניתן יהיה להפריך את החזקה ולהוכיח אכיפה בררנית. ראשית, הדעת נותנת כי בדרך כלל רשות מנהלית, שיש לה סמכות לאכוף את החוק, תפעיל את הסמכות על יסוד שיקולים עניינים לאור מטרת החוק. שנית, גם במקרה שבו קיים חשד בדבר אכיפה בררנית, בד"כ קיים קושי להוכיח כי הרשות המנהלית הפעילה מטרה פסולה" (שם בעמ' 307).

לאור ההלכה הפסוקה נקבע כי רשויות האכיפה יכולות להקצות משאבים מוגבלים לאכיפת החוק, ובנסיבות אלה אין המדובר באכיפה פסולה, ואכיפה חלקית כאמור אינה אכיפה בררנית.

(ראה לעניין זה תת"ע 16-01-2830).

יצוין כי המשיבה בתגובתה ציינה כי המשטרה שקלה מכלול שיקולים ביחס למדיניות האכיפה כגון תוואי הדרך, סימון הכביש ככביש אדום שיש בו ריבוי תאונות דרכים.

לאור ההלכה שנפסקה בבג"ץ 6396/96, בעניין האבחנה בין אכיפה חלקית לאכיפה בררנית, הרי שהמבקש, לא עמד בנטל להוכיח כי המשיבה פעלה מתוך שיקול זר או לצורך השגת מטרה פסולה.

בנסיבות העניין אני דוחה את הבקשה למחיקת כתב האישום.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ו, 27 יוני 2016, בהעדר הצדדים.